

РЕШЕНИЕ

№ 4092

гр. София, 20.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Ж СЪСТАВ, в публично заседание на пети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Калина Анастасова

Членове: Темислав М. Димитров
Михаела Касабова- Хранова

при участието на секретаря Мария Т. Методиева
като разгледа докладваното от Темислав М. Димитров Въззивно гражданско дело № 20231100505912 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 – 273 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Образувано е по въззивни жалба на „Й.Б.“ ЕАД и Б. С. С. (чрез особен представител – адв. Ч.) срещу решение № 20075713/20.01.2023 г. по гр.д. № 11133/2021 г. по описа на СРС, 49 състав, с което са уважени частично искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 345 ТЗ за установяване дължимостта на сумите, за които е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК в производството по ч.гр.д. № 53252/2018 г. по описа на СРС, 49 състав, като е признато за установено в отношенията между страните, че ответникът дължи на ищеца сумите, както следва: 46,18 лв. – абонаментни такси и използвани услуги по договор за мобилни услуги за номер +**** за периода от 15.03.2016 г. до 14.09.2016 г.; 111,61 лв. – лизингови вноски по договор за лизинг на устройство „HTC Desire 820 Dark Grey“ за периода от 15.03.2016 г. до 14.09.2016 г., като посоченият иск е отхвърлен до пълния предявен размер от 404,10 лв.; 169,84 лв. - абонаментни такси и използвани услуги по договор за мобилни услуги за номер +**** за периода от 15.03.2016 г. до 14.09.2016 г.; 92,45 лв. - абонаментни такси и използвани услуги по допълнително споразумение към договор за мобилни услуги за номер +**** за периода от 15.03.2016 г. до 14.09.2016 г.; 87,54 лв. - лизингови вноски по договор за лизинг на устройство „Samsung Galaxy J5“ за периода

от 15.03.2016 г. до 14.09.2016 г., като посоченият иск е отхвърлен до пълния предявен размер от 350,16 лв.

Решението е обжалвано в цялост – от „Й.Б.“ ЕАД – в частта, с която исковете за лизингови вноски, са отхвърлени, и от Б. С. С. (чрез особен представител – адв. Ч.) – в частта, с която исковете са уважени.

Жалбоподателят – „Й.Б.“ ЕАД, твърди, че се дължи пълния размер на лизинговите вноски, предвид факта, че е изтекъл срокът на договорите. Ето защо, моли решението в частта, с която исковете са отхвърлени, да бъде отменено и исковете за лизингови вноски да бъдат уважени изцяло. Претендира разноските.

Жалбоподателят – Б. С. С. (чрез особен представител – адв. Ч.), твърди, че начислените такси не отговарят на действителното потребление на мобилни услуги, като по делото не се установява реално предоставяне на мобилни услуги, цената на които да възлиза на присъдените суми. Ето защо, моли решението в частта, с която исковете са уважени, да бъде отменено и исковете да бъдат отхвърлени.

Ответникът по жалбата на Б. С. – „Й.Б.“ ЕАД, счита първоинстанционното решение в частта, с която исковете са уважени, за правилно, поради което моли същото да бъде потвърдено.

Софийски градски съд, като прецени събраните по делото доказателства, въз основа на закона и във връзка с наведените във въззивната жалба пороци на атакувания съдебен акт, достигна до следните фактически и правни изводи:

Първоинстанционният съд е бил сезиран от „Й.Б.“ ЕАД с обективно кумулативно съединени установителни искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 200 ЗЗД, вр. чл. 342 и сл. ТЗ.

Ищецът твърди, че между страните са налице облигационни отношения по: договор за мобилни услуги за номер +****, договор за лизинг на устройство „HTC Desire 820 Dark Grey“, договор за мобилни услуги за номер +****, допълнително споразумение към договор за мобилни услуги за номер +****, договор за лизинг на устройство „Samsung Galaxy J5“. Твърди, че ответникът не е заплатил дължимата цена за предоставените мобилни услуги по договорите за мобилни услуги, както и лизинговите вноски по договорите за лизинг. Непогасените задължения на ответника възлизат на сумите, както следва: 46,18 лв. – абонаментни такси и използвани услуги по договор за мобилни услуги за номер +**** за периода от 15.03.2016 г. до 14.09.2016 г.; 404,10 лв. – лизингови вноски по договор за лизинг на устройство „HTC Desire 820 Dark Grey“; 169,84 лв. - абонаментни такси и използвани услуги по договор за мобилни услуги за номер +**** за периода от 15.03.2016 г. до 14.09.2016 г.; 92,45 лв. - абонаментни такси и използвани услуги по допълнително споразумение към договор за мобилни услуги за номер +**** за периода от 15.03.2016 г. до 14.09.2016 г.; 350,16 лв. -

лизингови вноски по договор за лизинг на устройство „Samsung Galaxy J5“. В производството по ч.гр.д. № 53252/2018 г. по описа на Софийски районен съд, 49 състав, за посочените суми е подадено заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК, което е уважено. Издадената заповед за изпълнение е връчена на длъжника при условията на чл. 47, ал. 5 ГПК. Ето защо и с оглед указанията на съда ищецът е предявил искове с правно основание чл. 422 ГПК за установяване дължимостта на сумите, за които е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК в производството по ч.гр.д. № 53252/2018 г. по описа на Софийски районен съд, 49 състав. Претендира законната лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение до погасяването, както и разноските по делото. С обжалваното решение исковите за заплащане на абонаментни такси и използвани услуги са уважени изцяло, а исковите за заплащане на лизингови вноски – частично.

Настоящият съдебен състав приема, че първоинстанционното решение е валидно и допустимо.

За преценка правилността на решението въззивният съд съобрази от фактическа и правна страна следното:

По исковите с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 200 ЗЗД за заплащане на цена за предоставени мобилни услуги в тежест на ищеца е да докаже, че между страните са налице сочените в исковата молба договори за мобилни услуги, в изпълнение на които е предоставил на ответника мобилни услуги с цена в размер на претендираните суми.

Особеният представител на ответника оспорва, че ищецът е предоставил мобилни услуги с цена в размер на претендираните суми.

Във връзка с релевираните оспорвания въззивната инстанция намира следното:

По делото са представени договор за мобилни услуги за номер +****, договор за мобилни услуги за номер +****, допълнително споразумение към договор за мобилни услуги за номер +****. Видно от същите, ищецът се е задължил да предоставя мобилни услуги на ответника срещу заплащане – абонамента такса, дължима ежемесечно, а за услугите, които не се включват в месечния абонамент – по съответната ценова листа, приложима за всеки от абонаментните планове.

За доказване на изпълнението на задължението на мобилния оператор да предостави договорените мобилни услуги, цената на които е предмет на исковите, са представени издадени справки за потреблението на мобилни услуги, въз основа на които са издадени фактурите. За процесния период са издадени фактура № 7239429901/15.04.2016 г., фактура № *****/15.05.2016 г., фактура № 7242067510/15.06.2016 г., фактура № 7243510505/15.07.2016 г., фактура № 7244829790/15.08.2016 г., фактура № 7246153194/15.09.2016 г. Съгласно заключението

по съдебно-счетоводната експертиза, посочените фактури са редовно осчетоводени в счетоводството на „Й.Б.“ ЕАД, като не са извършени плащания от страна на потребителя, с които да са погасявани задължения, предмет на делото.

Освен това, съгласно договорите задължението на мобилния оператор е да предостави достъп до мрежа за мобилни услуги за посочените в исковата молба и представените по делото договори предпочетени номера. В случая следва да бъде направено разграничение между задължението за абонаментна такса, чието изпълнение претендира ищецът, и задължението за заплащане на предоставените услуги. Характерът на абонаментната такса е такъв, че предполага заплащането □ срещу предоставен достъп до мрежата. Този аргумент черпи своето основание и от дефиницията на абонаментната такса, съдържаща се в приложените и действащи между страните общи условия. Абонаментната такса се дължи предварително от потребителя на мобилни услуги и срещу цената на месечния абонамент той получава достъп до услугите, за които е сключен индивидуалният договор, като самата цена включва разходите за поддръжка на мрежата и се предплаща съгласно избрания абонаментен план. След сключването на договора от волята на потребителя ще зависи дали да се възползва от предоставения достъп и да използва услугите на мобилния оператор, или не. При всички случаи обаче той ще дължи уговорената абонаментна такса. В подкрепа на този извод е и подписването на допълнително споразумение към един от договорите за мобилни услуги, тъй като ако не е имало изпълнение от страна на оператора, не би имало и допълнително споразумение.

Следователно, на базата на представените по делото писмени доказателства и заключението на съдебно-счетоводната експертиза се установява, че ищецът е предоставил реално мобилни услуги на ответника, цената на които претендира, доколкото ответникът не е ангажирал доказателства, чрез които да се опровергае доказателствената стойност на представените справки за потребени мобилни услуги и фактури, които са осчетоводени редовно в търговските книги на мобилния оператор. Ищецът е изпълнил задълженията си по процесните договори, като е предоставил на ответника достъп до мобилната си мрежа за ползването ѝ от последния.

Ето защо, исковите с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 200 ЗЗД за установяване дължимостта на цената за мобилни услуги се явяват основателни, съответно – обжалваното решение в частта, с която посочените искове са уважени, е правилно и следва да бъде потвърдено.

По исковите с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 342 и сл. ТЗ за заплащане на лизингови вноски в тежест на ищеца е да докаже, че между страните са налице твърдените договори за лизинг на мобилни устройства, в изпълнение на които е предоставил процесните мобилни устройства на ответника срещу задължение на последния да заплаща договорените лизингови вноски.

Видно от договор за лизинг от 11.08.2015 г., сключен между страните, „Т.Б.“ ЕАД (със сегашно наименование „Й.Б.“ ЕАД) се е задължило да предостави за временно възмездно ползване на лизингополучателя Б. С. С. следното мобилно устройство – „HTC Desire 820 Dark Grey“, срещу обща лизингова цена в размер на 611,57 лв., плащането на която е разсрочено, съгласно погасителен план, поместен в договора. Съгласно договор за лизинг от 17.03.2016 г., сключен между страните, „Т.Б.“ ЕАД (със сегашно наименование „Й.Б.“ ЕАД) се е задължило да предостави за временно възмездно ползване на лизингополучателя Б. С. С. следното мобилно устройство – „Samsung Galaxy J5“, срещу обща лизингова цена в размер на 350,16 лв., плащането на която е разсрочено, съгласно погасителен план, поместен в договора. В чл. 4 от двата договора за лизинг е налице изявление от страна на лизингополучателя, съгласно което същият е удостоверил получаването на мобилните устройства, предмет на договора. Следователно, установява се сключването на договорите за лизинг и получаването на мобилните устройства, предмет на договорите, от страна на лизингополучателя.

Ищецът както в заявлението за издаване на заповед за изпълнение, така и в исковата молба, претендира пълния размер на лизинговите вноски по всеки от договорите, като срокът за погасяване на дължимите лизингови вноски е бил до 11.07.2017 г. по договор за лизинг от 11.08.2015 г. на мобилно устройство – „HTC Desire 820 Dark Grey“, съгласно чл. 2 от договора, и до 17.02.2018 г. на мобилно устройство – „Samsung Galaxy J5“, съгласно чл. 2 от договор за лизинг от 17.03.2016 г.

Съгласно заключението на съдебното-счетоводната експертиза, лизингополучателят не е погасил претендираните лизингови вноски по двата договора за лизинг, поради което исковите с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 342 и сл. ТЗ се явяват основателни.

При посочените мотиви обжалваното решение следва да бъде отменено в частта, с която са отхвърлени частично исковите за установяване на дължимостта на лизингови вноски, като вместо него следва да бъде постановено друго такова, с което исковите бъдат уважени изцяло.

В останалата част решението следва да бъде потвърдено.

По разноските:

При този изход на спора в полза на въззивника „Й.Б.“ ЕАД следва да се присъди сумата в размер на 465,03 лв. – допълнителни разноски в първоинстанционното производство, както и сумата в размер на 805 лв. – разноски във въззивното производство.

Така мотивиран, съдът

ДЕШИ.

ОТМЕНЯ решение № 20075713/20.01.2023 г. по гр.д. № 11133/2021 г. по описа на СРС, 49 състав, в частта, с която са отхвърлени исковете с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 342 и сл. ТЗ, предявени от „Й.Б.“ ЕАД, ЕИК ****, срещу Б. С. С., ЕГН *****, за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата над 111,61 лв. до 404,10 лв. – лизингови вноски по договор за лизинг на устройство „HTC Desire 820 Dark Grey“, както и сумата над 87,54 лв. до 350,16 лв. - лизингови вноски по договор за лизинг на устройство „Samsung Galaxy J5“, като вместо него **ПОСТАНОВЯВА**:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че Б. С. С., ЕГН ***** дължи в полза на „Й.Б.“ ЕАД, ЕИК ****, на основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 342 и сл. ТЗ сумата над 111,61 лв. до 404,10 лв., т.е. още 292,49 лв., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 10.08.2018 г., до погасяването, представляваща лизингови вноски по договор за лизинг на устройство „HTC Desire 820 Dark Grey“, както и сумата над 87,54 лв. до 350,16 лв., т.е. още 262,62 лв., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 10.08.2018 г., до погасяването, представляваща лизингови вноски по договор за лизинг на устройство „Samsung Galaxy J5“.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 20075713/20.01.2023 г. по гр.д. № 11133/2021 г. по описа на СРС, 49 състав, в частта, с която са уважени исковете с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 200 ЗЗД, вр. чл. 342 и сл. ТЗ, предявени от „Й.Б.“ ЕАД, ЕИК ****, срещу Б. С. С., ЕГН *****, като е признато за установено, че ответникът дължи на ищеца сумите, както следва: 46,18 лв. – абонаментни такси и използвани услуги по договор за мобилни услуги за номер +**** за периода от 15.03.2016 г. до 14.09.2016 г.; 111,61 лв. – лизингови вноски по договор за лизинг на устройство „HTC Desire 820 Dark Grey“; 169,84 лв. - абонаментни такси и използвани услуги по договор за мобилни услуги за номер +**** за периода от 15.03.2016 г. до 14.09.2016 г.; 92,45 лв. - абонаментни такси и използвани услуги по допълнително споразумение към договор за мобилни услуги за номер +**** за периода от 15.03.2016 г. до 14.09.2016 г.; 87,54 лв. - лизингови вноски по договор за лизинг на устройство „Samsung Galaxy J5“.

ОСЪЖДА Б. С. С., ЕГН *****, да заплати на „Й.Б.“ ЕАД, ЕИК ****, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата в размер на 465,03 лв. – допълнителни разноски в първоинстанционното производство, както и сумата в размер на 805 лв. – разноски във въззивното производство.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 280, ал. 3 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____